

мотиваційні, емоційно-вольові, комунікативні анкети; актуальні і ретроспективні інтерв'ю; біографічні методики; опис власної поведінки у визначених ситуаціях; герменевтичні методики (бесіда, спостереження).

Проективні методики: конститутивні (структурування, оформлення стимулів, додання змісту) тести; конструктивні тести (створення з оформлених деталей осмисленого цілого); інтерпретаційні тести (тлумачення якої-небудь події, ситуації); катартичні тести (здійснення ігрової діяльності в організованих умовах); експресивні тести (малювання на вільну чи задану тему); адитивні тести (завершення речень, розповіді, історії, ситуації).

Застосування тих чи інших методик має свої переваги і недоліки. До перших можна віднести об'єктивність, оперативність, націленість. Недоліками є те, що тестування вимагає певної підготовки апліканта; дані, отримані в ході тестування, можуть використовуватися тільки на справжній момент, відсутність знань, досвіду при проведенні тестування працівниками, не адаптованість тестів до української ментальності, невідповідність обраних методик даній професії [4, 5].

Психологічні тести при прийомі на роботу в США і Європі дуже поширені і використовуються кілька десятків років. Зокрема, у США близько 23% організацій використовують різні особистісні і психологічні тести. 55% фірм користуються кваліфікаційними та інтелектуальними тестами. У нашій країні це досить нова методика, проте її шанувальників з кожним роком все більше і більше, адже вона дозволяє швидко та об'єктивно виявити особистісні й професійні якості кандидата.

1. *Психологія праці: конспект лекцій / Г. Х. Боронова, Н. В. Прусова. – М. : Ексмо, 2008. – 60 с.*; 2 *Галая І.М. Психодіагностика / І.М. Галая // Навч. посібн. – К. : Академвидав, 2009. – 464 с.*; 3. *Андрєєв С.В., Волкова В.К. Пошук персоналу. Оформлення прийому на роботу. – М.: Альфа-Пресс, 2002.*; 4. *Пуценштейло П.Р. Економіка і організація туристично-готельного підприємництва / Пуценштейло П.Р. // Навч. посібн. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 344 с.*; 5. *Щьокін Г.В. Організація і психологія управління персоналом / Щьокін Г.В. // Навч. посібн. – К.: МАУП, 2002. – 832 с.*

Василинин Н.В.

студ. групи МЗД–41

Науковий керівник – ст. викл. О.Ю. Григор'єв

ПРОБЛЕМАТИКА РОЗВИТКУ ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Українське село має надзвичайно багату історико-архітектурну спадщину, культуру, самобутній побут, мальовничі ландшафти; наділене багатими лікувально-рекреаційними ресурсами. Враховуючи відсутність потрібних капіталовкладень на створення нових робочих місць для розвитку сільських регіонів необхідно більше уваги приділяти галузям діяльності, які не потребують для свого розвитку великих

капіталовкладень. До таких галузей відноситься і сільський зелений туризм, який давно практикується в Україні. Головним елементом в організуванні відпочинку на селі є сільська родина, яка надає житло, забезпечує харчування і знайомить з особливостями їхньої місцевості [1].

Проте, зелений туризм – це не лише споглядання мальовничих пейзажів. Цьому виду туризму притаманний національний колорит, який міг би стати приманкою для закордонних відпочивальників та розвитку міжнародного туризму в Україні. Частка іноземних клієнтів становить наразі, на жаль, не більше ніж 20%, адже якість послуг в Україні значно нижча від європейської.

Однією з найпоширеніших проблем розвитку зеленого бізнесу є мала поінформованість та слабка рекламна діяльність.

Ще одна турбота тих, хто займається зеленим туризмом, – відсутність спеціальних кредитів. Наразі жодна фінансова установа України не має системи кредитування, що була б спрямована на сільський туризм.

Не розвинена інфраструктура переважної частини сільської місцевості призвела до того, що туристи просто не в змозі дістатися до місця відпочинку. Ніхто не переймається і проблемою страхування життя і здоров'я відпочивальників, які приїжджають до сільських господарів самостійно, а не від туристичної фірми. Також поза увагою залишається розробка туристичних маршрутів. Немає жодного інформаційно-аналітичного центру, де міг би отримати консультацію сільський господар, який хоче зайнятися сільським туризмом. Більшість таких підприємців працює за власним натхненням [2].

Законодавча база України щодо цього виду туристичної діяльності складається в головному, з Конституції України, Закону України „Про туризм”, Закону України „Про особисте селянське господарство” та інших непрямих підзаконних актів.

Отож, для забезпечення пріоритетності розвитку сільського зеленого туризму в Україні і наближення його до стандартів ЄС необхідно здійснити такі заходи:

- упорядкування нормативно-правової бази прийняттям Верховною Радою закону прямої дії «Про сільський зелений туризм» та Постанови Кабміну з питань стандартизації його діяльності;

- розроблення регіональних програм розвитку сільського зеленого туризму з інтеграцією їх до Програми розвитку українського села на період до 2015 року;

- удосконалення системи державної статистики для забезпечення формування електронних систем моніторингу місцевих, та державної програм розвитку сільського зеленого туризму;

- розроблення та впровадження моніторингу досягнення цільових показників зазначених програм на місцевому, регіональному та загальнодержавному рівнях;

- створення інфраструктури державної фінансово-кредитної підтримки розвитку сільського зеленого туризму;

- організування вивчення потреб ринку послуг сільського зеленого

туризму;

– створення в системі навчальних закладів різного рівня курси перепідготовки кадрів для цієї сфери туризму;

– покращення загальної інфраструктури рекреаційної бази зеленого туризму;

– створення системи інформаційно-аналітичного забезпечення сфери туризму, зокрема і сільського зеленого туризму, як складової державної інформаційної системи.

– проведення маркетингових кампаній з метою забезпечення популяризації зеленого туризму як на території України так і за її кордоном [3].

При впровадженні перелічених змін і нововведень ситуація у сфері зеленого туризму в нашій країні повинна значно покращитися і сприяти розвитку національної економіки.

1. Мальська М. Я., Худо В. В. Менеджмент туризму. Вступ до спеціальності: Навч. посіб. — Л.: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2002. 2. Спілка сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні. — <http://www.greentour.com.ua> 3. Євдокименко В. К. Регіональна політика розвитку туризму. — Чернівці: Прут, 1996.

Возний Д.Р.

студ. групи МЗД-41

Науковий керівник – доц., к.е.н. О.О. Маслак

ВПЛИВ ПРОВЕДЕННЯ ЧЕМПІОНАТУ ЄВРОПИ З ФУТБОЛУ НА ТУРИСТИЧНУ ГАЛУЗЬ УКРАЇНИ

Географічне розташування, багата культура, природний та рекреаційний потенціал України створюють сприятливі передумови для її лідирування на сучасному ринку туристичних послуг, проте в даний час наявні можливості розвитку використовуються недостатньо. Чи не найголовнішою перешкодою розвитку туристичної галузі є погана поінформованість світової спільноти про молоду українську державу. Як наслідок, тисячі туристів, при плануванні маршруту подорожей обходять увагою Україну з простої причини – у них відсутнє будь-яке уявлення про існування такої країни на карті Європи. Тому проведення футбольного чемпіонату Євро-2012 розцінювалося для України як унікальний шанс зруйнувати інформаційну завісу, продемонструвавши гостям красу та різноманітність настільки несхожих між собою регіонів країни.

Проаналізувавши стан вітчизняної туристичної галузі, українські статисти дійшли висновку, що проведення футбольного чемпіонату забезпечило істотне збільшення в'їзного туристичного потоку в Україну. За даними Державної прикордонної служби, через кордон України в період з 5 червня по 2 липня прослідувало близько 8,3 млн. осіб та 2 млн. транспортних засобів (порівняно з аналогічним періодом 2011 року, ці